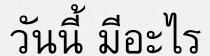
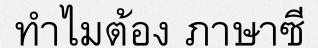
สัปดาห์ที่ 1 – ปฐมบท

การเตรียมความพร้อมสู่ สอวน. คอมพิวเตอร์ ค่าย 1 ระยะที่ 1 ห้องกุหลาบเพชร โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ศิระ ทรงพลโรจนกุล

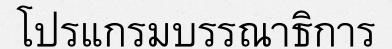
- ดูตัวอย่างต่างๆ ที่เกิดจากการเขียนโปรแกรม
- ทำไมต้องเรียนภาษาซี่
- แนะนำโปรแกรมบรรณาธิการ
- รู้จักหน้าตาของโปรแกรมภาษาซึ่
- การแสดงผล
- ตัวแปร
- การรับข้อมูล

ตัวอย่างโปรแกรมต่างๆ

- เหมาะกับผู้เริ่มต้น
- เข้าใจง่าย
- ทำงานเร็ว
- เป็นแก่นหลัก ของการเขียนโปรแกรม
- ใช้ใน สอวน.

เตรียมตัวเขียนโปรแกรม

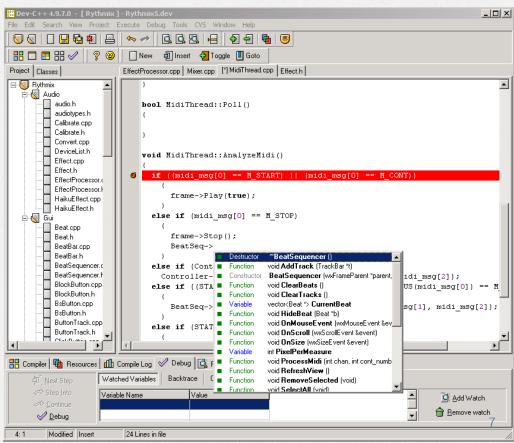
- มีใว้เขียนโปรแกรม
- มีให้เลือกใช้มากมายหลายตัว ทั้งเสียเงิน และไม่เสียเงินขึ้นอยู่กับการ ใช้งาน
- โปรแกรมบรรณาธิการที่แนะนำ คือ

โปรแกรมบรรณาธิการ

DEV C++ 4.9.9.2 (Sep 2007)

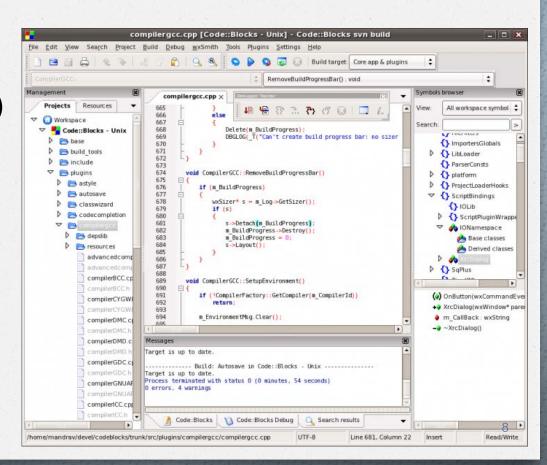

โปรแกรมบรรณาธิการ

Codeblock 10.05 (May 2010)

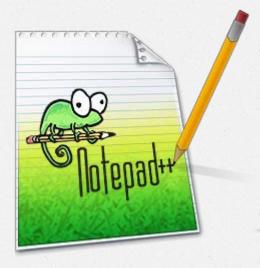

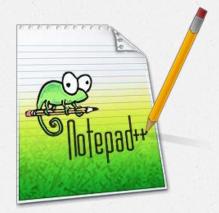
โปรแกรมบรรณาธิการ

Notepad++ 6.1.3 (May 2012)

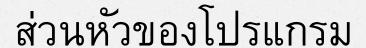

หน้าตาโปรแกรมภาษาซื่

ส่วนต่างๆ ของโปรแกรม

```
□/*
 1
 2
     TASK: mod
     LANG: C++
   #include<stdio.h>
   #include<stdlib.h>
                                                  > ส่วนหัว
    bool remain[40];
    int main()
10
         int i,j,k;
11
         for(i=1;i<=15;i++)
12
             scanf("%d",&j);
13
                                                  ส่วนตัว
14
             remain[j%37]=1;
15
         k=0;
16
17
         for(i=0;i<37;i++)
18
             k+=remain[i];
         printf("1\n",k);
19
20
         return 0;
21
22
```


- 🥑 ขึ้นด้วยตัว #
- 🗸 ในขั้นนี้ ให้รู้จัก สองตัวคือ
  - #include<ขึ่อเฮดเดอร์

    >
  - / #define ตัวแปร ค่า

- 🗸 ใช้ดึงแฟ้มเฮดเดอร์ ที่เก็บฟังก์ชันต่างๆ มาใช้งาน
- 🗸 เฮดเดอร์ที่สำคัญ ในการเขียนโปรแกรม คือ

  - o stdlib.h → standard library
  - math.h → math function
  - o string.h → string

- 🗸 ใช้กำหนด ค่าคงที่ต่างๆ เข่น
  - #define VAT 0.07
  - #define YEAR 2555
- 💋 ใช้กำหนด ฟังก์ชัน
  - 🧷 จะกล่าวถึง ในโอกาสต่อไป

ส่วนตัวโปรแกรม

- 🗸 เป็นส่วนที่ สำคัญที่สุด ถ้าไม่มีโปรแกรมรันไม่ได้
- 💋 ประกอบด้วยหลายๆ ฟังก์ชัน เข้าด้วยกัน
- พังก์ชันที่สำคัญที่สุดคือ int main()

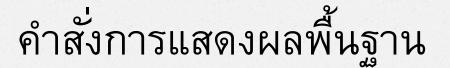
การเขียน

int main() {

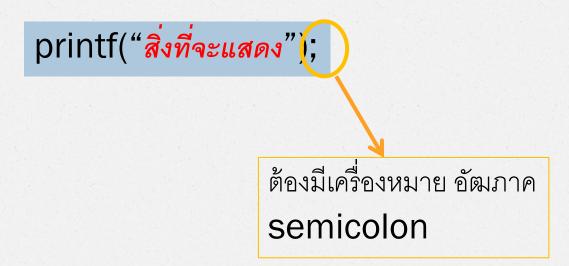
เขียนโค้ดที่นี่

เริ่มต้นเขียนโปรแกรม

การแสดงผล

#include<stdio.h>

พิมพ์คำว่า SUANKULARB ออกมาทางหน้าจอ

คำถาม ?

หากต้องการให้พิมพ์ เป็น

SUANKULARB 127

ต้องแก้ไขโค้ดในโปรแกรมอย่างไร

อักขระหลีก (Escape Characters)

- คือ อักขระ ที่ไม่สามารถแสดงผลได้ด้วยการพิมพ์ปกติ จะต้องมีตัว
   backslash '\'
- > อักขระหลีก ที่ต้องรู้
  - ▶ \n → ขึ้นบรรทัดใหม่

  - ▶ \\ , \' , \" → พิมพ์ตัว \ ' "
  - $\rightarrow$ \0 $\rightarrow$ NULL
  - > \a → ส่งเสียง

ให้เขียนโปรแกรม ที่พิมพ์ข้อความ ดังนี้

'\n' is a New line character.

skgrader: star

พิมพ์

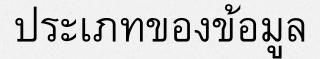
*

* *

* * *

ทางหน้าจอ

การรับข้อมูล

ในภาษาซี่ ข้อมูล แบ่งออกหลักๆ เป็น 3 ประเภท คือ

- จำนวนเต็ม
- จำนวนจริง (ทศนิยม)
- อักขระ

สำหรับข้อมูลประเภทที่ต่างกัน ก็ต้องมีภาชนะจัดเก็บที่ต่างกัน เหมือนกับ อาหาร กับ ภาชนะที่ใส่ โดยในภาษาซี เรียกภาชนะที่ใส่นี้ว่า **ตัวแปร**

จำนวนเต็ม

type	ขนาดตัวแปร	ช่วงการเก็บข้อมูล
short	16 bits	-32,768 ~ 32,767
int	32 bits	-2,147,483,648 ~ 2,147,483,647
long long	64 bits	-9,223,372,036,854,775,808 ~ 9,223,372,036,854,775,807

8 bits = 1 byte

ตัวอย่าง จำนวนเต็ม 8 บิต

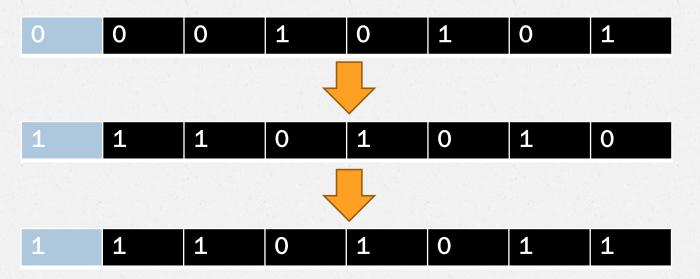

การเปลี่ยน sign bit เป็น 1 แบบนี้ ไม่ใช่เป็น -21

 1
 0
 0
 1
 0
 1
 0
 1

ถ้าต้องการเปลี่ยนเลข **บวก** เป็น **ลบ** ให้ กลับบิตทุกตัว แล้ว บวก 1

2's complement

สังเกตว่า

- -21 + 21 = 0 (ใน 8 บิต ที่เราสนใจ เป็น 0 ทุกตัว)
- ถ้าใช้หลักคิดนี้ จะทำให้ O = -O (ลองคิดดู)
- จึงกำหนดให้ 10000000 = -2^n (n=จำนวนบิต)
- ดังนั้น ขอบเขตของค่า จะเป็น

จำนวนเต็ม

type	ขนาดตัวแปร	ช่วงการเก็บข้อมูล								
short	16 bits	-2 ¹⁵ ~ 2 ¹⁵ -1 ประมาณ สามหมื่น								
int	32 bits	-2 ³¹ ~ 2 ³¹ -1 ประมาณ สองพันล้าน								
long long	64 bits	-2 ⁶³ ~ 2 ⁶³ -1 ประมาณ เลขสิบแปดหลัก								

ถ้าเรารู้ว่า จะเก็บแต่ค่าบวก 🗲 ไม่สนใจเครื่องหมาย = ค่าที่เก็บได้ก็เพิ่มขึ้น

จำนวนเต็ม

type	ขนาดตัวแปร	ช่วงการเก็บข้อมูล
unsigned short	16 bits	$0 \sim 2^{16}-1$
unsigned int	32 bits	$0 \sim 2^{32}-1$
unsigned long long	64 bits	$0 \sim 2^{64}-1$

จำนวนจริง

type	ขนาดตัวแปร	ช่วงการเก็บข้อมูล									
float	32 bits	3.4E +/- 38 (7 digits)									
double	64 bits	1.7E +/- 308 (15 digits)									
long double	128 bits										

อักขระ

type	ขนาดตัวแปร	ช่วงการเก็บข้อมูล
char	8 bits	-128 ~ 127
unsigned char	8 bits	0 ~ 255

ในภาษาซี เก็บตัวอักขระ โดยใช้ ASCII code (1 byte) จาวาใช้ UNI code (4 bytes)

ASCII Code Chart

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	В	C	D	E	F
0	NUL	SOH	STX	ETX	E0T	ENQ	ACK	BEL	BS	HT	LF	VT	FF	CR	S0	SI
1	DLE	DC1	DC2	DC3	DC4	NAK	SYN	ETB	CAN	EM	SUB	ESC	FS	GS	RS	US
2			п	#	\$	%	&	-	(	)	*	+	,	-	•	/
3	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9		;	٧	=	^	?
4	0	A	В	С	D	Ε	F	G	Н	Ι	J	K	L	М	N	0
5	Р	Q	R	S	Т	U	V	W	χ	Υ	Z	]	1	]	^	-
6	,	а	b	C	d	е	f	g	h	i	j	k	l	m	n	0
7	р	q	r	s	t	u	٧	W	Х	У	z	{		}	1	DEL

ASCII code ที่ต้องจำ

 $0 \rightarrow 48/A \rightarrow 65/a \rightarrow 97$

การประกาศ ตัวแปร

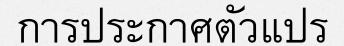
ประเภท ชื่อตัวแปร;

```
ตัวอย่าง
int sk=127;
int a,b,c;
double r,pi=3.14;
double x;
```

x = y, เป็นการเอา ค่าทางนิพจน์ทางขวา ของ = มาใส่ในตัวแปรทางซ้าย


```
ตัวแปร char มีการ กำหนดค่า ที่ต่างออกไป
สมมติ จะให้ ch เก็บ อักขระ 1 ต้องประกาศ
char ch='1'; // correct
ถ้าประกาศ
char ch=1; // incorrect
การประกาศอย่างด้านล่าง ไม่ใช่ทำไม่ได้ แต่เพียงแค่ได้สิ่งที่ไม่ตรงกับที่เราอยากได้ เท่านั้นเอง
```


int กับ char ก็คือจำนวนเต็ม ทั้งคู่ ต่างกันที่จุดประสงค์ที่ใช้

การประกาศตัวแปร

โดยปกติ เราก็ไม่ได้มีแค่ อักขระเดี่ยวๆ มันมาเป็นสายอักขระ (string) การประกาศตัวแปร **char** เดี่ยวๆ หลายๆ ตัวมาเก็บ ก็ยุ่งยากเกิน หากต้องการเก็บสายอักขระ ให้ประกาศ

char ชื่อตัวแปร[ขนาดของสตริง];

ตัวอย่าง

char str[]="SUANKULARB";
char s[127];

สังเกตว่า สตริง ใช้ "_" อักขระ ใช้ '_'

สายอักขระ

idx	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
str											

สังเกต

สตริง จะจบด้วย '\O' ดังนั้น หากอยากเก็บสตริงยาว 10 ก็ต้องประกาศ มากกว่านั้นอย่างน้อย 1 (โดยทั่วไปแนะนำให้เผื่อไว้ 5) สตริง ก็คือ อักขระมาต่อๆ กัน สามารถเรียกที่แต่ละช่องได้ เช่น

str[0], str[5]

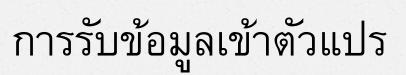
สังเกตเห็นว่ามันเริ่มที่ ช่อง O ไม่ใช่ช่อง 1

คำสั่งการรับข้อมูล

#include<stdio.h>

scanf("รูปแบบการสแกน",&var1,&var2,...,&varN);

ต้องมี กลวิธี เฉพาะ ในการรับข้อมูลเข้าตัวแปร เหมือนประหนึ่งว่า จะใส่ ข้อมูลลงภาชนะ อย่างไร ต้องใช้ให้ถูกแบบ

ตัวอย่าง 3:a+b

รับจำนวนเต็มสองตัว a และ b ให้หาค่าของ a+b

ตัวอย่าง รับเลข 2 3 ต้องแสดงผล 5 ออกมา

จำนวนเต็ม

type	format	หมายเหตุ
short	%hd	
int	%d	รับข้อมูลเป็นจำนวนเต็ม ฐานสิบ
long long	%I64d %lld	window linux
type	format	หมายเหตุ
unsigned short	%hu	
unsigned int	%u	
unsigned long long	%I64u %llu	window linux

จำนวนเต็ม

คอมพิวเตอร์ เก็บข้อมูลเป็น เลขฐานสอง

สังเกตว่า จำนวนเต็ม ใช้ %d → decimal (base10)

ต้องการรับข้อมูลเป็นเลข ฐานแปด

%o → octal (base8)

ฐานสิบหก (0123456789ABCDEF)

 $%x, %X \rightarrow hexadecimal (base 16)$

้จำนวนเต็ม

ถ้ามี 0 น้ำหน้า เป็นเลขฐาน 8

ถ้ามี 0x นำหน้า เป็นเลขฐาน 16

เช่น

15

 $015 \rightarrow 13$

 $0x15 \rightarrow 21$

เรามี %i เพื่อรองรับตัวเลขเหล่านี้ในการรับเข้า (ปกตินิยมใช้ %d มากกว่า)

จำนวนจริง

type	format	หมายเหตุ
float	%f	
double	%lf	
long double	%Lf	ใช้ไม่ได้ใน dev-c

จำนวนจริง

 $A \times 10^{N}$, $O \le A \le 10$

1.7x10^3 → 1.7E3

ใช้ %e, %E, %g, %G ในการรับ

อักขระ

type	format	หมายเหตุ
char	%C	
char[]	%S	string

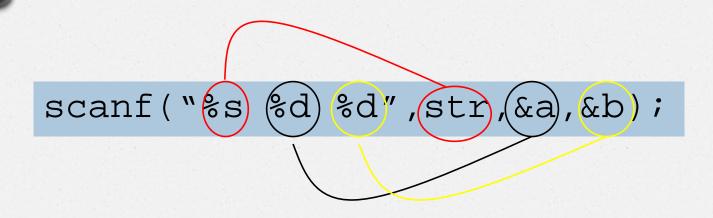
char สามารถใช้ tag ของจำนวนเต็มได้

รูปแบบทั่วไปของ format scanf

%[*][width][modifiers]type

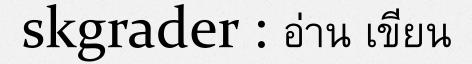
[*] คือ รับมาแต่ไม่ได้เก็บเข้าตัวแปรใด
[width] คือ ขนาดของข้อมูล(จำนวนตัว) ที่รับ
[modifiers] คือ ขนาดของตัวแปร เช่น ปกติ สั้น(h) ยาว(l)
type คือ ประเภทของตัวแปร

การสแกน จะรับค่าเก็บเข้าตัวแปร เรียงตามลำดับเข้าไป

ค่าที่ใส่ จะต้องสอดคล้องกับ format ที่กำหนด มิเช่นนั้นจะเกิดข้อผิดพลาดขึ้น

สังเกตว่า รับ string ไม่ต้องใส่ & การรับตัวแปรอื่น **ต้องใส่ &**

รับจำนวนเต็ม a b c

ให้พิมพ์ค่าของ

abc

cba

ออกมา

printf กับ format

format	type	ตัวอย่าง
%d	integer	127
%lf	double	3.1412
%C	char	A
%S	string	Suankularb
%u	unsigned	609

% อื่นๆ ที่ไม่ได้เขียน ที่ใช้กับ scanf ได้ ก็ใช้กับ printf ได้

รูปแบบทั่วไปของ format printf

%[flags][width][.precision][modifiers]type

[flags] คือ + - 0 # หรือ ไม่มี
[width] คือ ขนาดของข้อมูลที่จะพิมพ์
[.precision] คือ จำนวนตำแหน่งทศนิยม
[modifiers] คือ ขนาดของสิ่งพิมพ์ เช่น ปกติ สั้น(h) ยาว(l)
type คือ ประเภทที่จะพิมพ์

ตัวอย่าง

%5d -> จอง 5 ช่อง พิมพ์เลขชิดขวา

%05d → ??

%-5d $\rightarrow$??

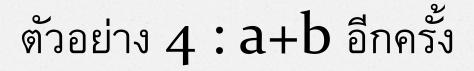
%+5d $\rightarrow$??

 $%If \rightarrow ??$

 $%.4lf \rightarrow ??$

ทดลองดู ตามอัธยาศัย

```
printf ("%c %c\n", 'a', 65);
printf ("%d %164d\n", 2555, 123456760911LL);
printf ("%10d\n", 2555);
printf ("%010d\n", 2555);
printf ("%d %x %o %\#x %\#oxn", 100, 100, 100, 100,
100);
printf ("\$4.2f \$+.0e \$E \n", 3.1416, 3.1416, 3.1416);
printf ("Width trick: %*d \n", 5, 10);
printf ("%s \n", "SUANKULARB");
 a A
  2555 123456760911
                                                                  2555
  0000002555
  100 64 144 0 \times 64 0144 \times 100 \times 100
  3.14 +3e+000 3.141600E+000
Width trick: 10
  SUANKULARB
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             57
```


รับ จำนวนเต็ม สองตัว a กับ b
แต่ a เป็นเลขฐานแปด b เป็นเลขฐานสิบ
ให้หา a+b ฐานสิบหก ว่าได้เท่าใด

ตัวอย่าง

INPUT: 15 15

OUTPUT: 1C

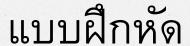

skgrader: chocolate

จำนวนเต็มสี่ตัว a_1,b_1,a_2,b_2 แต่ละตัวคั่นด้วยช่องว่างหนึ่ง ช่อง (1<= a_1,b_1,a_2,b_2<=1000) โดยที่ a_i แสดง ขนาดบรรจุและ b_i ระบุจำนวนกล่องที่มีสำหรับขนาดบรรจุ a_i

หาจำนวนซ็อกโกแลตที่มี

?? คำถาม ??

- o skgrader : ต้นคริสตมาส
- skgrader : กล่อง
- skgrader : วงกลม (ใช้ M_PI แทนค่า pi ใน header math.h)

จบสัปดาห์ที่ $oldsymbol{1}$

สวัสดี